

HIERONYMUS.

ΕΥΣΕΒΙΟΣ.

EUSEBIUS.

JETHNAM, urbs in tribu Juda, Jos. xv. v. 23.

JETHSON, urbs Levitica in tribu Ruben, Jos. xxi. v. 39. eademque, quæ Cademoth nominatur i Paral. vi. v. 79.

JETTAN, in tribu Juda.

JETHONAM, civitas Carmeli, quam cepit Jesus rege illius interfecto.

JEZECHEL, nomen petrae in regnorum libris.

JEZER. Vide JAZER.

JEZRAEL, in tribu Juda, sed non est ipsa, quæ Jezrael in tribu Manasse hodieque praevalidis vicus ostenditur in campo maximo inter Scythopolim & Legionem. Fuit autem terminus Issachar: Sed & unus de posteris Ephraim, sicut in Paralipomenon libris legimus, vocatus est Jezrael.

Γεζρομ, τοῦ Καρμήλ πῶλις ἦν εἰλὼν Ἰησοῦς τὸν βασιλέα αὐτῆς ἀνελών.

JECCOMAM, civitas Carmeli, quam cepit Jesus rege ipsius interfecto.

Γεζραὴλ, φυλὴς Μανασσῆ. ἐστὶν εἰς ἐπὶ τὴν ἐπιστημοτάτην Ἐσδραήλ καὶ μὴ ἐν τῷ μεγάλῳ πεδίῳ καί μιν μεταξὺ Σκυθοπόλεως καὶ τῆς Λεγεῶνος. ἦν δὲ καὶ ὅριον Ἰσάαχαρ. ἐκαλεῖτο δὲ Γεζραὴλ καὶ εἰς τῶν ἀπογόνων Ἐφραΐμ, ὡς ἐν παραλειπομένοις.

JESRAIEL, tribus Manasse. Est usque hodie nobilissimus Esdraela vicus in magno campo situs inter Scythopolim & Legionem. Fuit etiam terminus Issachar. Vocabatur item Jezrael unus de posteris Ephraim, ut est in paralipomenis.

JIEABARIM, mansio una filiorum Israel in deserto, Num. xxxiii. v. 44, 45.

IIM, urbs in tribu Juda, Jos. xv. v. 29.

ILLYRICUM, Ptolemæo Dalmatiam, Liburniamque continet. Europæ regio est trans mare Adriaticum, quam nunc Sclavoniam vocamus. Eam hisce finibus definit Ptolemæus, ut à Septemtrione Pannoniam habeat, ab occasu Istriam, ab ortu Mysiam, ab Austro partem Macedoniæ.

IMACZEB, pro quo Symmachus transfudit in valle Zeb.

Εὐὰμ καὶ ζήμ, ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ζήμ.

ENIAM KÆ ZEM, in valle Zem.

INACHIM, sive Ibachim, pro quo Aquila & Symmachus transfuderunt in fletu, meminit hujus Michæas Propheta.

Εὐαχίμ, ἢ Εμβαχίμ, Μιχαήλ. Αἰ. καὶ Σύμμ. ἐν κλαυθμῷ.

ENACHIM, seu Embachim, Michæas. Aquila & Symmachus, in fletu.

INARABA, pro quo Aquila transfudit in humili, vel plano. Porro Symmachus in campestri.

Εὐαραβᾶ, Ἀκύλας, ἐν ὀμαλῇ. Σύμμαχος ἐν πεδίῳ.

ENARABA, Aquila, in æquali & plano. Symmachus, in campestri.

INCENDIUM, id est impurum, locus in deserto, ubi quandam populi partem flamma combussit.

Ἐμπυρισμός, τόπος τῆς ἐρήμου, ἐνθα οἱ καταλάλησαντες τοῦ Θεοῦ κατεφλέχθησαν.

EMPYRISMUS, locus deserti, in quo qui Deo oblocuti sunt flammis absumpti fuerunt.

NOTÆ.

1. Eadem est cum JETA vel JOTA in nostra versione, de qua etiam supra actum in Jeta, & in Jethan: nam Jos. 15. Jeta scribitur apud Interpretes Septuaginta. BONFRERIUS.

2. Scribendum hic Jethonam vel Jethonam: ita enim legitur in emendationibus codicibus Septuaginta Interpretum, Jos. 12. v. 22. idque Hebræo respondet, ubi in versione nostra est Jethonam Carmeli, quo in loco etiam habes de rege istius civitatis interfecto. Dicitur autem Carmeli, quia huic monti vicina erat civitas. Eadem civitas alibi dicitur Jethonam & Jethonam in nostra versione, de qua & supra in JECNAL dictum est. IDEM.

3. Hæc petra non alia videtur ab ea, quæ i Reg. 20. v. 19. in Hebræo & versione nostra dicitur Ezel. Ex quo colligo malè passim eo loco apud Septuaginta Interpretes legi hujus petrae nomen Ergab, cum satis indicet Eusebius hic aliter se legisse, habeatque nomen hic magis affine Hebræo: quamquam fatendum sit nec illud Jechel hoc loco videri omnino incorruptum, pro quo in nonnullis etiam Hieronymi codicibus multo corruptius legitur Jethonam. IDEM.

4. De urbe Jezrael in tribu Juda habes, Jos. 15. v. 56. Sed est alia Jezrael, vel Jezrael multo majoris in Scriptura nominis, in qua olim reges Israelis palatium leguntur habuisse, 3 Reg. 21. v. 1. & locum ad delicias & voluptatem amicum, quo tamen tempore regia erat in Samaria. Hanc Jezrael hic Eusebius & eum secutus Adrichomius in tribu Manasse collocant; potius tamen ego cum Scriptura eam tribui Issachar adscribo; quæ de re vide Jos. 19. v. 18. & quæ ibi à nobis dicuntur. Fatendum tamen est in utriusque tribus fuisse confinio. Sita fuit ad radices montis Gelboë Occidentales. De eadem urbe nos plura Judic. 6. v. 33. Fuit & vallis Jezrael ab hac urbe nomen habens, utpote quæ in ipso vallis aditu esset posita: erat autem vallis hæc inter duos montes Hermon ab Aquilone, Gelboë ab Austro, ab Occidente in Orientem procurrens, de cuius longitudine & latitudine vide quæ à nobis dicuntur, Judic. 6. v. 33. Fuit autem hæc vallis vel tota, vel fere tota in tribu Issachar. IDEM.

5. Hæc vox tam in Hieronymo quam in Eusebio corrupta est, haud dubiè enim scripsit Eusebius ut etiamnum incorruptè habetur.

Apud Septuaginta Interpretes in omnibus fere codicibus, Judic. 7. v. 25. ἐν Γαλιθῶ, & Hieronymus Iniaczeb, conformiter videlicet Hebræo, pro quo Hieronymus in sua versione dixit: in torculari Zeb: verum in his vocibus, ut per se satis liquet, præpositio ἐν vel in ad loci nomen nihil pertinet, sed solæ illæ voces quæ præpositioni subjiciuntur. IDEM.

6. Habetur apud Michæam Cap. 1. v. 10. planè tamen hic vox corrupta est, legendum enim est in Bachim voce divisa, sit ut, si loci nomen proprium sit, id tantummodo posteriori voci conveniat, prior autem illa particula sit præpositio: ita enim passim legitur in codicibus emendationibus apud interpretes Septuaginta, ἐν Βαχίμ, ubi Hieronymus vertit voce appellativa, sed sine præpositione lachrymis. Itaque verisimile est hanc vocem ad locorum nomina propria nihil pertinere, præsertim cum in Hebræo non habeatur בַּחִים bachim, vel בָּחִים bachim, sed בָּחֹ בָּחֹ, quod per gerundium explicari debet, flendo. Videntur tamen Septuaginta Interpretes voluisse hac voce aludere ad locum illum in Hebræo Bachim, à fletu dictum, Judic. 2. v. 15. quem itidem à fletu ibidem Septuaginta Interpretes & Josephus Κλαυθμῶνα vocant, Hieronymus in sua versione, locum flentium vel lacrymarum. IDEM.

7. Neque hæc vox est simplex, sed composita ex in præpositione, & Araba. Porro solitos Septuaginta Interpretes retenta voce Hebraica Araba, vel Araboth dicere, pro eo quod alii planitiem, campestriam, vel solitudinem vertunt, jam supra ad illas voces notatum est. IDEM.

8. De hoc loco habes Num. 11. v. 1, 2, 3, in versione autem nostra vocatur locus ille Incensio, cuius nominis ratio ibi supra redditur, quod incensus fuisset contra populum ignis Domini, qui extremam partem devoraverat castrorum. IDEM.

9. Σύμμαχος] Sic in editione Parisiensi, non δ σημαινι ut in Bonfreriana. Liqueat hoc ex Hieronymo. Neque σημαινι aliud videtur esse, quam prava interpretatio litteræ Σ. quæ in eo MS. sola sæpe occurrit ad designandum Symmachii nomen. Vide notata ad voces Acthon, Adasai. CLERICUS.